

Összegzés az Érdi Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület 2024. évi küngösi útjáról

Egyesületünk 2024-ben is fölkeresett olyan helyet, Fehérvárcsurgót, ahol a 2. világháború során befogadták a lengyel menekülteket. De útba ejtettük azt a települést is, ahol az egyetlen magyarországi, Szent Kingának szentelt templom, kápolna áll.

Ezért is tettük a tanulmányút időpontját Kinga napra.

Programunkat igazítottuk ahhoz, hogy a társaság mennyit bír fizikailag, hiszen a nagy távolságokat, az egyhelyben ülést, de ugyanakkor a nagy távolságok gyalogos megtételét is nehezen bírjuk már.

Küngösön kezdtünk, a 35 fő megtekintette a templomot, előtte az önkormányzat munkatársa kinyitotta a templomot nekünk. Szent Kinga, a lengyelekkel közös szentünk 800 évvel ezelőtt született. Szentté avatása 25 évvel ezelőtt történt Ószandecben. Mi már sok olyan helyen jártunk (nem is egyszer), amely helyek a nevéhez kötődnek (Ószandec, Czorsztyn, Wieliczka). De a Veszprém megyei Küngösön (Kinga – Kunigunda- Kingus) még nem jártunk. Itt áll a tiszteletére felszentelt templom 2013 óta, az egyetlen ilyen hazánkban.

A IV. Béla által alapított településen 2020 óta szobra is áll, ereklyéjét is elhelyezték a kápolnában.. És a temetőben a régi sírköveket is megnézhattuk! Megkoszorúztuk Szent Kinga szobrát, elénekeltük (meghallgattuk) a lengyel himnuszt, de a Boldogasszony anyánk című, régi magyar himnuszt is. Kívülről megnéztük a régi vasútállomáson (a vasútvonal már nem működik) berendezett helytörténeti gyűjteményt is.

A következő programunk a dégi kastélyhoz, illetve a kastélyparkhoz vezetett. A mezőföldi kastély talán a Dunántúl egyik legszebb klasszicista kastélya, melyet Pollack Mihály tervezett, és amely a Nemzeti Múzeum épületének az előtanulmánya volt. A keszthelyi Festetics-ág leszármazottjai építették gyönyörű angolparkkal, mely hazánk legnagyobb területű tájképi parkja, a szépen felújított Hollandi házzal. Többen körbejárták a parkot, több kilométert megtéve ezzel.

Fehérvárcsurgó volt az utolsó megállóhelyünk, itt megemlékeztünk azoktól a lengyelekről, akik itt (is) kaptak menedéket a 2. világháború során a kastélytulajdonos Károlyi-család révén. Virágot helyeztünk el annál a Mária-szobornál, amelyet a befogadott lengyel menekültek állítottak. Szakértő idegenvezetéssel megnéztük természetesen a neoklasszicista Károlyi-kastélyt is. Egy jóízű közös „ebéddel” zártuk a napot a Tölgyfa-fogadóban.

Útközben beszéltünk Fejér megyéről, a sok kastély „háttéréről” (nagybirtokok, jó termőföld stb). Megnéztük a buszból Miska-huszár szobrát (igaz, a ló lemaradt alóla ☹) Szép tájakon mentünk, hiszen alföldi és dombvidéki területeket is érintettünk. Láttunk természetes és mesterséges tavakat, patakokat, rendezett falvakat (talán rendezetleneket nem is!) Összességében egy kis áttekintést kaptunk Magyarországról – és a lengyel-magyar kapcsolatokról is.

Érdeklődő, jó társaság volt. Az egyesület régi tagjainak, utastársainak már kevésbé kell részletezni a lengyel-magyar kapcsolatokat, de az ismétlés sosem árt. És mindig vannak új utasaink is – remélem, ők is megértették, elfogadták a céljainkat! Az utazáshoz támogatást kaptunk a Bethlen Gábor Alapítványtól. Gépkocsivezetőnk Szabó László, a Szalabusz tulajdonosa volt.

Bazsóné Megyes Klára, egyesületi elnök.